

Socialdemokraterne kan på det varmeste anbefale, at de kommuner, der gør en særlig indsats for, at flygtninge lærer dansk og kommer i arbejde, også belønnes for det. Det er afgørende, at flygtninge, når de kommer til vores land, for at de kan blive en del af vores fællesskab, lærer dansk og kommer i arbejde.

Men undersøgelse på undersøgelse har jo også vist, at der er alt for stor forskel på, hvilken indsats de forskellige kommuner gør for integrationen. Der er kommuner, der kan gøre det langt bedre, end de gør i dag. Vi tror på, at det her lovforslag vil gøre sit til, at kommunerne vil have endnu en grund til at gøre en bedre integrationsindsats. Derfor støtter Socialdemokraterne store dele af forslaget til en ny incitamentsstruktur.

Der er dog et område, hvor vi mener der er et problem med den ændrede refusionsprocent. Det er kommunernes tildeling af særlige ydelser. Kommunerne får med det her lovforslag en lavere refusion på den hjælp, de giver økonomisk trængte mennesker i særlige tilfælde. Det ser vi som et problem. Vi frygter, at den del af forslaget vil føre til mere fattigdom frem for bedre integration. Vi ved nemlig, at alt for mange flygtninge har svært ved at få pengene til at slå til på grund af den lave ydelse, de får. Derfor får mange flygtninge i dag hjælp i særlige tilfælde, simpelt hen fordi de ellers ikke kan få familiens økonomi til at hænge sammen. Vi ved også, at kommunerne er hårdt pressede økonomisk på grund af regeringens økonomiske politik.

Vi Socialdemokrater ønsker ikke, at kommunerne skal have flere økonomiske grunde til ikke at hjælpe flygtninge, der er i en svær økonomisk situation. Derfor vil vi i udvalgsarbejdet gerne have afklaret, hvordan vi via ændringsforslag eller på andre måder kan fritage hjælp i særlige tilfælde for den lave refusionstakst. Vores endelige stillingtagen til dette lovforslag vil derfor afhænge af, om vi får sikkerhed for, at vi med det her forslag får en bedre integration i Danmark, uden at vi skaber mere fattigdom.

Men alt i alt går Socialdemokraterne med positivt sind ind i udvalgsarbejdet.

Formanden:

Tak til fru Lotte Bundsgaard. Så er det hr. Jesper Langballe som ordfører.

Kl. 15.00

Jesper Langballe (DF):

Lige siden den katastrofale udlændingelovsrevision i 1983 er i det ene tiår efter det andet alle be-
kymrede advarsler mod en ukontrolleret til-
strømning af tusinder af mennesker fra en fjern
muslimsk kultur blevet mødt med det beroli-
gende svar: De skal jo bare integreres. Bare.

Uvidenhed og magelighed og selvgodhed
indgik i en uskøn cocktail, mens problemerne
tårnede sig op. I dag ved vi, at integration ikke
er noget, man bare laver. At det er den mest
frygtindgydende udfordring, vi står over for –
frygtindgydende, men også fuld af håb.

For Dansk Folkeparti har det fra første færd
stået fast, at al tale om integration var menings-
løs snak, så længe man ikke bremsede for til-
strømningen; at det med et billede, jeg ofte har
brugt, svarede til, at et skib sprang læk og alle
mænd styrtede til pumperne og pumpede løs,
mens ingen bekymrede sig om at stoppe læka-
gen.

Det medførte af og til beskyldninger fra S og
RV mod Dansk Folkeparti for at være et integra-
tionsfjendtligt parti. For 1 år siden kom det så til
at stå lysende klart, hvem der var integrations-
fjendsk.

Lækagen blev stoppet med det politiske sys-
temskifte efter 2001. Nu var tiden inde til at
sætte alle sejl til i en integrationsindsats, der vir-
kelig battede noget. Regeringen, Socialdemokra-
tiet og Dansk Folkeparti havde i juni i fjor færdigforhandlet den ambitiøse og perspektivrige
integrationsplan »En ny chance til alle«. Alle var
glade, for nu skulle der for alvor ske noget. Nu
skulle der for første gang appelleres til egenvil-
jen og det personlige ansvar hos de udlændinge,
der blot var parkeret på passiv forsørgelse. Og
alle skulle have en chance.

Hvad skete der så for 1 år siden? Socialdemo-
kraterne sprang fra forliget på grund af indre
splid og underkendte og bagtalte sin udlændin-
geordfører, fru Anne-Marie Meldgaard, der
sommeren igennem havde lagt en kæmpe ind-
sats i at slå på tromme for integrationspakken.
Det var et trist kapitel. Socialdemokraterne val-
gte at stå udenfor. Hvem var det egentlig, der var
et integrationsfjendsk parti?

Det skal imidlertid ikke slå skår i regeringens
og vores glæde over den integrationsindsats,
der nu snart udmøntes i praksis ude i kommu-
nerne, bl.a. den del af aftalen, vi førstebehandler
i dag, og som omhandler nøglepunktet, sprog-
undervisningen – det, som er indgangsporten til
al god integration. Vi kan føre mange principiel-